

- zaradi finančne škode, ki jo je utrpela tožeča stranka, naloži Komisiji Evropskih skupnosti plačilo odškodnine v znesku plač, ki so zapadle od uveljavitve izpodbijane odločbe do dneva sodbe, ki jo bo razglasilo to Sodišče prve stopnje, in sicer 12.300 evrov na vsak pretekli mesec;
- naloži Komisiji Evropskih skupnosti plačilo zneska 1.000.000 evrov kot nadomestilo za utrpelo nepremoženjsko škodo;
- podredno, če bo Sodišče prve stopnje moralo presoditi, da temeljni predlog tožeče stranke ni upravičen, naloži Komisiji Evropskih skupnosti plačilo celotnega zneska, enakega znesku:
 - (i) celote plač tožeče stranke, ki bodo zapadle do 65. leta starosti (uradna starost za pokojnino);
 - (ii) ustreznega prispevka v pokojninski sklad tožeče stranke;
 - (iii) 1.000.000 evrov kot nadomestila za nepremoženjsko škodo;
- naloži Komisiji plačilo zneska 12.000 evrov v korist tožeče stranke zaradi izdatkov, ki jih je priglasila tožeča stranka in niso zajeti v stroških;
- naloži Komisiji plačilo vseh izdatkov in stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je bila z odločbo z dne 11. decembra 2001 imenovana na delovni mesti računovodje Komisije in izvršnega direktorja za proračun. Dne 22. maja 2002 ji je bilo odvzeto delovno mesto računovodje. Njena odstavitev je začela učinkovati dne 28. avgusta 2002 in zoper njo je bil uveden disciplinski postopek. Disciplinska komisija je bila ustanovljena marca 2004. V skladu s priporočili te komisije je bila tožeča stranka z izpodbijano odločbo odstavljena z njenih delovnih mest.

S prvim tožbenim predlogom tožeča stranka uveljavlja ničnost postopka, ki je privedel do njene odstavitve, ker v tem primeru niso bili izpolnjeni pogoji nepristranskosti in neodvisnosti iz člena 8 Priloge IX Kadrovskih predpisov, kot tudi iz člena 6 Evropske konvencije za zaščito človekovih pravic. V tem smislu trdi, na eni strani, da so bili člani disciplinske komisije, ki so jo obtožili, člani organa, pristojnega za imenovanja, ki je odločil o njeni odstavitvi, in na drugi strani, da naj bi bila disciplinska komisija, z eno izjemo, sestavljena zgolj iz uradnikov Komisije.

Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka navaja najprej, da naj bi odločba o njeni odstavitvi pomenila drugi disciplinski ukrep zoper njo, ki temelji na enakih dejstvih, ki naj bi bili pripeljali do njene odstavitve, in zato naložen s kršitvijo člena 9 Priloge IX Kadrovskih predpisov. V okviru istega tožbenega razloga uveljavlja domnevno prekoračitev rokov, ki jih predpisuje člen 24 iste priloge. Po mnenju tožeče stranke naj bi ta prekoračitev ravno tako pomenila kršitev člena 6 Evropske konvencije za zaščito človekovih pravic. Razen tega tožeča stranka uveljavlja neobrazložitev izpodbijane odločbe, kot tudi domnevno nesorazmernost, ki ji je bil naložen.

Tožba Kurta Jacobsa proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 7. junija 2005

(Zadeva T-220/05)

(2005/C 205/48)

(Jezik postopka: francoščina)

Kurt Jacobs, stanujoč v Brugesu (Belgija), ki ga zastopa Lucas Vogel, avocat, je dne 7. junija 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- 1) razglasi za nično odločbo, ki jo je dne 11. februarja 2005 sprejel OPI in je bila objavljena dne 14. februarja 2005 ter prevzeta dne 27. februarja 2005, s katero je zavrnil ugovor tožeče stranke z dne 16. novembra 2004, s katerim je zahtevala razglasitev ničnosti treh zaporednih odločb, sprejetih dne 16. avgusta 2004, 24. avgusta 2004 in 31. avgusta 2004, ker je bila s temi odločbami ob svoji zaposlitvi razporejena v naziv B*3, plačilni razred 2, in njeno plačilo je bilo določeno na osnovno plačo v višini 3.101,85 evrov;
- 2) če je potrebno, prav tako razglasi za nične odločbe z dne 16. avgusta 2004, 24. avgusta 2004 in 31. avgusta 2004, zoper katere je vložila zgoraj navedeni ugovor,
- 3) Komisiji naloži plačilo zneska 250.000 evrov iz naslova odškodnine in obresti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je sodelovala pri zunanjem javnem natečaju COM/B/1/02 za oblikovanje čakalnega seznama za zaposlitev administratorjev naziva B5 ali B4. Tožeča stranka kot izbrana na tem javnem natečaju je z elektronsko pošto z dne 20. aprila 2004 prejela predlog za zaposlitev v GD RELEX Komisije. Dne 21. aprila 2004 je to ponudbo sprejela. Njen akt o imenovanju je bil izdan šele 31. avgusta 2004, ker je morala tožeča stranka predhodno razdreti svojo pogodbo s prejšnjim delodajalcem. Na podlagi novih določb Kadrovskih predpisov, ki so začele veljati dne 1. maja 2004, je bila zaposlena v naziv B*3, plačilni razred 2, čeprav prejšnji naziv B5, predviden v obvestilu javnega natečaja, ustreza novemu nazivu B*5. Zato je bila njena osnovna plača znatno nižja, kot bi bila po prejšnji ureditvi.

Tožeča stranka zato predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanih odločb o njenem imenovanju in razporeditvi, kot tudi povrnitev škode, ki naj bi jo utrpela. V okviru prvega tožbenega razloga uveljavlja kršitev načela zaupanja v pravo, dolžnost skrbnosti uprave in zavezujočih določb iz obvestila o javnem natečaju. V tem kontekstu tudi navaja, da naj bi bila odločba o njeni zaposlitvi dejansko sprejeta pred začetkom veljave novih Kadrovskih predpisov z izmenjavo elektronske pošte z dne 20. in 21. aprila 2004.

Tožeča stranka se v svojem drugem tožbenem razlogu dalje sklicuje na kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker naj bi bila zaposlena v nižji naziv od naziva, ki je določen v obvestilu o javnem natečaju, in od naziva, v katerega naj bi bili razporejeni izbrani udeleženci na tem istem javnem natečaju.

Tožba Olivierja Chassagna proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. junija 2005

(Zadeva T-224/05)

(2005/C 205/49)

(Jezik postopka: francoščina)

Olivier Chassagne, stanujoč v Bruslju, je dne 10. junija 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti

Komisiji Evropskih skupnosti. Zastopnika tožeče stranke sta Stéphane Rodrigues in Yola Minatchy, avocats.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi nezakonitost člena 8 Priloge VII novih Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti, in da se le-ta posledično ne uporabi za tožečo stranko;
- dodeli tožeči stranki simboličen en (1) evro za povrnitev utrpele nepremoženjske škode in znesek sedem tisoč tristo dvainsedemdeset (7372) evrov za povrnitev utrpele premoženjske škode.
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Matični kraj tožeče stranke, uradnika v Komisiji, je Otok Reunion, ki je del francoskega prekomorskega departmaja. Tožeča stranka je vložila to tožbo na podlagi zavrnitve njene pritožbe, vložene zoper njen plačilni list za mesec avgust 2004, ki je zajemal povrnitve njenih letnih potnih stroškov.

V podporo svoje tožbe tožeča stranka navaja nezakonitost člena 8 Priloge VII Kadrovskih predpisov, ki se nanaša na povrnitev letnih stroškov uradnikov za pot do njihovega matičnega kraja. Trdi, da naj bi bila ta določba v nasprotju s pravom Skupnosti, ker naj bi zavajala k večim nezakonitim obravnavanjem, ki se nanašajo na matične kraje uradnikov, in k diskriminaciji v nasprotju s členoma 12 in 299 ES uradnikov iz francoskih prekomorskih departmajev, in glede narodnosti, pripadnosti jezikovni manjšini, etničnemu izvoru ali rasi.

Tožeča stranka ravno tako trdi, da naj bi ta določba kršila druga splošna načela prava Skupnosti, kot so obveznost obrazložitve in načela sorazmernosti, preglednosti in dobre uprave, kot tudi načeli zaupanja v pravo in pravne varnosti.